2025/1179

16.6.2025

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2025/1179

af 4. juni 2025

om vejledende principper for vandeffektivitet først

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På grund af ubæredygtig vandforvaltningspraksis, forurening og en stigende efterspørgsel forbedres kvaliteten og mængden af vand samt vandøkosystemernes sundhed i Unionen ikke i det ønskede tempo. Klimaændringer og tab af biodiversitet forværrer denne tendens. Vandbegrænsninger påvirker i stigende grad samfundet og økonomien. På den baggrund bliver øget vandeffektivitet en absolut nødvendighed.

(2) I Kommissionens rapport til Rådet og Europa-Parlamentet ([1]), som beskriver fremskridtene med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([2]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF ([3]), bekræftes det, at vandknaphed opfattes som et voksende problem i de fleste medlemsstater. Vandknaphed forekommer i ca. 34 % af Unionens område og berører omkring 40 % af Unionens befolkning i mindst én årstid om året ([4]). Vandknaphed skyldes en kombination af overudnyttelse og klimapåvirkninger ([5]). Europa-Parlamentet har opfordret til handling på disse områder ([6]).

(3) Tørke påvirker i gennemsnit 4 % af Unionens område hvert år. I Syd- og Sydvesteuropa kan flodudledningen om sommeren falde med op til 40 % i et scenario med en temperaturstigning på 3 °C. I løbet af de seneste årtier er antallet og intensiteten af tørker i Europa steget. F.eks. skønnes de alvorlige hændelser med tørke og hedebølger i 2022 at have forårsaget økonomiske tab på 40 mia. EUR, og de største tab blev registreret i Italien, Spanien og Frankrig ([7]).

(4) De aktuelle klimaændringer forventes at forværre problemet, efterhånden som virkningerne og hyppigheden af tørker tager til. Den kombinerede virkning af strukturelt overforbrug og en øget risiko for langvarig tørke udgør en risiko for vandsikkerheden, drikkevandsforsyningen, landbruget, sejladsen ad indre vandveje, turismen og elforsyningen ([8]). Vandknaphed på tværs af sektorer og tab af landbrugsproduktion som følge af kombineret varme og tørke er blandt de største risici, der følger af klimaændringerne i Europa ([9]).

([1]) Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af vandrammedirektivet (2000/60/EF) og oversvømmelsesdirektivet (2007/60/EF). Tredje runde vandområdeplaner. Anden runde risikostyringsplaner for oversvømmelse (COM(2025) 2 final).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2007/60/oj).

([4]) Se EEA Water Scarcity Conditions in Europe, som kan tilgås her. Det antages, at en WEI+-indikator for vandressourcer på over 20 % tyder på en situation med vandknaphed.

([5]) EEA: Water Resources Across Europe, 2021, kan tilgås her.

([6]) Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2025 om den europæiske strategi for vandresiliens (2024/2104(INI)).

([7]) European Climate Risk Assessment, EEA Report 01/2024, side 209 med yderligere henvisninger.

([8]) Se kapitel 5 og 11 i den europæiske klimarisikovurdering (2024), som også indeholder flere oplysninger om den forventede stigning i langvarige tørker (herunder megatørker) i Europa.

([9]) Intergovernmental Panel on Climate Change: Sixth Assessment report, https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar6/.

(5) Indvindingen af ferskvand pr. år er faldet med 19 % (med geografiske forskelle) mellem 2000 og 2022 ([10]), men indvindingen af ferskvand pr. indbygger forventes at stige igen. Dette skyldes: i) at fremskridtene med hensyn til vandeffektivitet i de mest forbrugstunge sektorer, som f.eks. energi og landbrug, herunder bioenergi, er utilstrækkelige, ii) at industriel og digital omstilling kræver mere ferskvand, og iii) at ringe forvaltning, forurening og klimaændringer lægger et stigende pres på tilgængeligheden af rent ferskvand til socioøkonomiske formål. Dette skader de økologiske strømme, der er afgørende for at beskytte vandøkosystemet, og konkurrenceevnen i EU's økonomi, som har lige så meget brug for rent ferskvand som for ren energi.

(6) Den Europæiske Centralbank anslår, at op til 60 % af de udestående kreditrisici i euroområdet kan blive udsat for en vis eksponering for vandknaphed og varmestress, mens tallet er 20 % for oversvømmelser ([11]). I takt med at vandrelaterede klimarisici intensiveres, kan forsikringskløften desuden blive større ([12]), hvilket vanskeliggør den økonomiske genopretning efter vandrelaterede hændelser såsom tørke eller oversvømmelser.

(7) Investeringer i vandeffektivitet vil bidrage til at sikre tilstrækkeligt vand til økonomiske nøglesektorer, der er afgørende for Unionens strategiske autonomi, og har derfor potentiale til at øge konkurrenceevnen som anerkendt i aftalen om ren industri ([13]). En udnyttelse af vandbesparelsespotentialet vil også skabe forretningsmuligheder og omkostningsbesparelser for forbrugerne. EU's industri er allerede førende på verdensplan inden for udvikling af vandteknologi.

(8) I konkurrenceevnekompasset fra 2025 ([14]) opfordres medlemsstaterne til at gøre noget ved den tiltagende vandknaphed ved at forbedre deres vandforvaltningspraksis og -infrastruktur, øge vandeffektiviteten og fremme bæredygtig vandanvendelse. I den fælles meddelelse om en EU-strategi for en beredskabsunion ([15]) understreges behovet for at styrke adgangen til kritiske ressourcer i hele EU, bl.a. vand, til nød- og katastrofeberedskab.

(9) Den indbyrdes afhængighed mellem vand- og energiressourcer er en kritisk faktor, når det gælder om at garantere, at Unionens vand- og energisystemer er sikre og modstandsdygtige.

(10) Unionen er forpligtet til at handle, når det gælder vandeffektivitet, på grund af europæiske og internationale regler, som f.eks. FN's konvention om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer, der blev undertegnet den 17. marts 1992 i Helsinki, artikel 7 i Parisaftalen, der blev undertegnet den 12. december 2015 i Paris, artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ([16]) og EU's forpligtelser i henhold til FN's vandhandlingsdagsorden ([17]). Delmål 6.4 i FN's verdensmål for bæredygtig udvikling forpligter også parterne til i væsentlig grad at gøre vandforbruget væsentligt mere effektivt på tværs af alle sektorer allerede inden 2030.

([10]) EEA: Water abstraction by source and economic sector in Europe (2024), kan tilgås på https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/water-abstraction-by-source-and.

([11]) Den Europæiske Centralbank, Climate-related risks to financial stability, Chart B.2.

([12]) Den Europæiske Centralbank, The Climate Insurance Protection Gap, baseret på data fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), kan tilgås her.

([13]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Aftalen om ren industri: En fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne (COM(2025) 85 final).

([14]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et konkurrenceevnekompas for EU (COM(2025) 30 final).

([15]) Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Om EU-strategien for en beredskabsunion (JOIN(2025) 130 final).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

([17]) https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7443-2023-INIT/en/pdf.

(11) Med den europæiske grønne pagt ([18]) blev der som reaktion på klima- og miljørelaterede udfordringer iværksat en samordnet strategi for en stadig mere klimaneutral, giftfri, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen.

(12) EU-strategien for tilpasning til klimaændringer ([19]), den europæiske klimarisikovurdering og meddelelsen om styring af klimarisici giver et overblik over den lange række af virkninger af klimarisici og behovet for at tage handling, da politikken på området og de foranstaltninger, der træffes, ikke holder trit med klimaændringerne. Håndtering af vandknaphed og tørke er et af de områder, hvor der er behov for en indsats. Det understreges, at sikring af tilgængeligheden af ferskvand på en bæredygtig måde er afgørende for modstandsdygtigheden over for klimaændringer.

(13) Vandmangel har en meget stærk indvirkning på de marine økosystemers sundhed og levedygtigheden af de sociale og økonomiske aktiviteter i kyst- og øsamfund, som er afhængige af dem. Det er derfor nødvendigt at forvalte ferskvand og havvand på en integreret og effektiv måde.

(14) Handlingsplanen for den cirkulære økonomi ([20]) indeholder en dagsorden for at arbejde henimod at holde ressourceforbruget under grænserne for, hvad planeten kan klare, herunder vand. I overensstemmelse med dette mål kan fremme af sikker genbrug af vand i forskellige sektorer frigøre økonomisk potentiale i regioner, der lider af vandstress. Det kan også mindske behovet for dyre infrastrukturprojekter såsom nye reservoirer eller afsaltningsanlæg og føre til langsigtede besparelser, en forbedret modstandsdygtighed for virksomhederne over for vandmangel og reducerede operationelle risici.

(15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 ([21]) gør det muligt at fastsætte krav til miljøvenligt design, som produkter skal opfylde, for at forbedre en række aspekter, herunder vandforbrug og vandeffektivitet, for næsten alle kategorier af fysiske produkter. Elementerne i denne henstilling vil bidrage til forordningens gennemførelse.

(16) Denne henstilling indeholder vejledning om elementer, der ikke er grundigt behandlet i EU's vandlovgivning: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, direktiv (EU) 2020/2184 ([22]), direktiv (EU) 2024/3019 ([23]) og direktiv (EU) 2024/1785 ([24]) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 ([25]).

(17) For at fremme vandeffektivitet bør der fastsættes et sæt principper og henstillinger, der bør danne grundlag for fremtidige foranstaltninger fra Unionens og medlemsstaternes side for at sikre en mere systematisk hensyntagen til vandbesparelsespotentialet i beslutningstagningen og en mere ansvarlig anvendelse af vand i alle sektorer.

([18]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final).

([19]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

([20]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi. For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa (COM(2020) 98 final).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (EUT L 435 af 23.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj).

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/3019 af 27. november 2024 om rensning af byspildevand (EUT L, 2024/3019, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj).

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1785 af 24. april 2024 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) og Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald (EUT L, 2024/1785, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1785/oj).

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand (EUT L 177 af 5.6.2020, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/741/oj).

(18) Princippet om vandeffektivitet først har til formål at sikre et langsigtet bæredygtigt vandforbrug, under hensyntagen til at de naturlige ferskvandsressourcer er begrænsede og vil blive yderligere reduceret som følge af den stigende globale opvarmning. Foranstaltninger til at øge vandeffektiviteten bør bygge på en cost-benefit-analyse, der omfatter økonomiske, miljømæssige og samfundsmæssige eksterne virkninger, samtidig med at også subsidiaritet, proportionalitet, retfærdighed og lighed bør tages i betragtning.

(19) For at sætte skub i anvendelsen af princippet om vandeffektivitet først og fremme en storstilet udbredelse af vandeffektivitetsforanstaltninger er det nødvendigt at fastsætte vejledende mål. Derfor bør medlemsstaterne tilskyndes til at fastsætte deres egne mål for vandeffektivitet på grundlag af deres nationale forhold.

(20) I gennemførelsen af princippet om vandeffektivitet bør der gøres bedst mulig brug af ny teknologi, som f.eks. digitale intelligente målere og sensorer til detektion og håndtering af lækager, herunder fra drikkevandsinfrastruktur, som krævet i henhold til artikel 4, stk. 3, i direktiv (EU) 2020/2184.

(21) I tilfælde, hvor der er behov for at afstemme vandeffektivitetsforanstaltninger efter ressourcemæssige begrænsninger, bør der efter en vurdering af afvejningerne gives prioritet til de sektorer, der forbruger mest vand eller har det største vandbesparelsespotentiale, navnlig for så vidt angår strategiske sektorer, samtidig med at vandhierarkiet respekteres. Disse sektorer vil nødvendigvis være forskellige fra vandløbsopland til vandløbsopland og fra et grundvandsmagasin til et andet.

(22) Vandeffektivitetsforanstaltninger bør indgå i foranstaltningsprogrammerne i vandområdeplanerne. Foranstaltningerne kan kun føre til vandbesparelser og give de ønskede fremskridt hen imod vandresiliens, hvis de er en del af en samlet tilgang. Ledsagende styringsforanstaltninger og anvendelse af økonomiske instrumenter kan gøre vandeffektivitetsgevinster til varige forbedringer af vandbalancen ved at boomerangeffekter undgås. Strategier for vandeffektivitet bør altid være i overensstemmelse med de nationale klimatilpasningsstrategier —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Princippet om vandeffektivitet først

1) Medlemsstaterne opfordres til at anvende princippet om vandeffektivitet først, idet økonomiske, sociale og miljømæssige hensyn tages i betragtning ved vedtagelse af nationale foranstaltninger, der påvirker vandforvaltningen.

2) Ved »vandeffektivitet først« forstås at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at reducere efterspørgslen efter vand som en prioritet frem for at udnytte yderligere vandressourcer. I faldende prioriteret rækkefølge bør forbruget reduceres først, efterfulgt af foranstaltninger til at øge effektiviteten og herefter genbrug af spildevand og udvidelse af vandforsyningen.

3) I betragtning af potentialet for vandbesparelser bør EU sigte mod at øge vandeffektiviteten med mindst 10 % frem mod 2030. Medlemsstaterne tilskyndes til at fastsætte deres egne mål for vandeffektivitet på grundlag af deres nationale forhold. Kommissionen vil samarbejde med medlemsstaterne og interessenterne om at udvikle en fælles metode til vandeffektivitetsmål under hensyntagen til territoriale og andre forskelle mellem lande, regioner og sektorer.

Effektiv forvaltning af vandressourcer

4) Det henstilles, at medlemsstaterne følger de eksempler på vandforvaltningspraksis, der er anført i bilaget, og som navnlig tager udgangspunkt i vandbalancen i vandløbsoplande og pålidelige fremskrivninger af miljømæssige og socioøkonomiske vandbehov. Praksis bør også bygge på konsekvensanalyser af klimaændringer og sårbarhedsvurderinger baseret på de relevante klimaændringsscenarier og deres indvirkning på den civile sikkerhed. Praksis bør bygge på effektiv og regelmæssig kontrol af vandindvindinger, fleksible tilladelsesprocedurer, stærk støtte til forskning og innovation og fuld anvendelse af avancerede digitale værktøjer.

5) Det henstilles, at medlemsstaterne fremmer effektiviteten på alle niveauer i vandforsyningskæden, dvs. oplagring, tilførsel og vandanvendelse, jf. bilaget, og sikrer de nødvendige investeringer.

6) Det henstilles, at medlemsstaterne følger princippet om vandeffektivitet først, hvor det er muligt, på tværs af alle vandforbrugende sektorer, herunder landbrug, energi, industri, handel, den offentlige vandforsyningssektor og den digitale økonomi, på alle niveauer af planlægning og tilladelser inden for vandforvaltning.

Styring

7) Det henstilles, at medlemsstaterne sikrer en passende styring af vandforvaltningen ved navnlig at sørge for gennemsigtige, sikre, inklusive, retfærdige og forudsigelige mekanismer for vandfordeling og skabe vished om fordelingsprioriteter blandt kategorier af anvendelser i tilfælde af knaphed, samtidig med at sårbare og marginaliserede gruppers adgang til økonomisk overkommeligt drikkevand og vand til sanitet garanteres.

Uddannelse og oplysning

8) Det henstilles, at medlemsstaterne investerer i færdigheder og menneskelige ressourcer med henblik på at sikre en effektiv vandforvaltning på alle niveauer.

9) Det henstilles, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at øge borgernes, de lokale myndigheders og virksomhedernes bevidsthed om princippet om vandeffektivitet først. Foranstaltningerne bør gentages med regelmæssige mellemrum.

Samarbejde på tværs af grænserne og den internationale dimension

10) Medlemsstaterne bør sikre fuldt samarbejde på tværs af grænserne om kvantitative aspekter af vandforvaltningen for alle vandløbsoplande, herunder ved hjælp af de mekanismer, der er fastsat i direktiv 2000/60/EF, og relevante internationale samarbejdsmekanismer og -organer.

11) Det henstilles, at medlemsstaterne også fremmer princippet om vandeffektivitet først på internationalt plan, f.eks. i UN-Water, UNEP, G7 og G20, OECD, UNFCCC, UNCCD, CBD og FAO, og styrker deres engagement med finansielle institutioner, som f.eks. Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og Verdensbanken, samt den private sektor for at tiltrække langsigtede investeringer i vandeffektivitetsinitiativer.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juni 2025.

På Kommissionens vegne
Jessika ROSWALL
Medlem af Kommissionen

BILAG

Central vandeffektivitetspraksis med henblik på gennemførelse af de vejledende principper for vandeffektivitet først

1) **Bedre kontrol med ressourcer**

At opretholde nøjagtige og ajourførte vandbalancer på grundlag af den tilgængelige vejledning ([1]) og tage hensyn til vandbalancerne i planlægningsbeslutninger, der påvirker vandforbruget og vandbesparelsesforanstaltninger. Med henblik herpå bør følgende tiltag overvejes:

1) At etablere og løbende overvåge vandindvindinger, vandtab og tilbagestrømninger i alle vandområder i hvert vandløbsopland og fremme digital vandmåling for vandindvindinger og -udledninger. Vandleverandørerne bør ofte gøre dokumenter og data om ændringer i vandbalancen og vandkvaliteten offentligt tilgængelige.

2) I den offentlige vandforsyningssektor bør det sikres, at vandforbruget måles individuelt for hver bygning og for så vidt angår lejlighedsbyggerier for hver enkelt lejlighed. Der bør tilskyndes til brug af intelligente målere de steder, hvor der er behov for rapportering af data i realtid for at opnå yderligere effektivitetsgevinster, så investeringen bliver rentabel.

3) At etablere økologiske strømme ([2]) i overfladevandområder, idet der også tages hensyn til behovene i grundvandsforekomster, i alle vandløbsoplande for at fastslå den maksimale bæredygtige indvindingsvolumen, hvilket er en forudsætning for rationel og effektiv vandanvendelse. I den maksimale bæredygtige indvindingsvolumen bør ikkeforbrugende brugeres behov og kravene i den relevante lovgivning også tages i betragtning. At tage del i koordinering på tværs af grænserne for at etablere økologiske strømme for floder, der krydser grænser, for at undgå konflikter, der kan underminere en effektiv tilgang til vandforbrug. At sikre en effektiv gennemførelse af økologiske strømme, ved at de systematisk tages i betragtning i betingelserne for vandtilladelser.

4) På grundlag af den foreliggende vejledning ([3]) at foretage en passende vurdering af indtrængningen af saltvand eller andet og vandbehovene i afhængige terrestriske og tilknyttede vandøkosystemer forbundet med grundvandsforekomster. Gennem en omfattende risikovurdering at udarbejde en ansvarlig anvendelse af teknikker til styret grundvandsdannelse (MAR) ([4]).

5) At sikre, at der i tilladelser til vandindvinding for overfladevand og grundvand tages hensyn til prognoser for klimaændringer, hvori der tages højde for usikkerheder, så fremtidige ændringer i vandbalancen foregribes, og regelmæssigt tilpasse vandtilladelserne for at undgå overindvinding ([5]). At sikre, at systemet for tilladelser til indvinding er tilstrækkeligt smidigt, idet der også tages hensyn til betydelige årstidsudsving, hvor det er relevant. At undgå unødigt lange tider for udstedelse af tilladelser for at muliggøre en fleksibel tilpasning efter ændringer i vandbalancen. At anvende en passende prissætning af vand for at sikre en effektiv anvendelse af vandet. At vedtage tilstrækkeligt afskrækkende sanktioner for ulovlige, uregistrerede eller ikke tilladte vandindvindinger og -udledninger.

6) At sikre, at vandområdeplanerne omfatter »vandbalancer« og kvantificere vandforbruget pr. socioøkonomisk aktivitet for at lette planlægningen af effektivitetsforanstaltninger baseret på skøn over det resterende vandbesparelsespotentiale. At indarbejde tørkerisikostyringsaspekter i vandområdeplanerne og gøre forberedelser på risikoen for langvarig tørke.

7) At sikre, at øget vandeffektivitet fører til resiliens gennem et lavere vandforbrug. I den forbindelse:

— at anvende princippet om omkostningsdækning for forsyningspligtydelser, så alle vandforbrugere og sektorer, der anvender vand, yder et passende bidrag til omkostningerne ved forsyningspligtydelser

([1]) Se Common Implementation Strategy (CIS) i Water Framework Directive Guidance No. 34 on Water Balances, kan tilgås her.
([2]) Se CIS Guidance No. 31 on Ecologic Flows, kan tilgås her.
([3]) Se CIS Guidance No. 18 on Groundwater Status and Trend Assessment, kan tilgås her.
([4]) Se CIS Guidance No. 39 on Managed Aquifer Recharge, kan tilgås her.
([5]) Se CIS Guidance No. 24 on River Basin Management and Climate Change, kan tilgås her.

— at sikre, at politikken for prissætning af vand giver passende incitamenter til at bruge vandressourcerne på en mere effektiv måde på grundlag af den økonomiske analyse, der kræves i henhold til bilag III til direktiv 2000/60/EF ([6])

— at anlægge en bedre og bredere anvendelse af princippet om, at forureneren betaler, og forsigtighedsprincippet, fjernelse af skadelige miljøsubsidier og sikring af prismæssigt overkommelige, retfærdige og rimelige prisfastsættelsesmekanismer for alle vandforbrugere.

Medlemsstaterne kan i denne forbindelse tage hensyn til omkostningsdækningens sociale, miljømæssige og økonomiske følger samt de geografiske og klimatiske forhold i den eller de berørte regioner.

At sikre fuld gennemsigtighed i politikken for prissætning af vand, navnlig med hensyn til afgiftsniveauet, anvendelsen af midlerne og de foranstaltninger, der træffes for at bevare vandressourcerne. Som led i god praksis bør dette også gælde i andre sektorer end drikkevandsrensning og rensning af byspildevand.

2) **Effektivitet i tilførslen**

At forbedre vandlækagestyringen som en væsentlig del af den driftsmæssige forvaltning af vandforsyningssystemer og prioritere investeringer for hurtigt at kunne håndtere lækager, idet der fokuseres på de forsyningsområder, hvor der er størst behov, og under anvendelse af alle tilgængelige EU-finansieringsmuligheder og -værktøjer.

3) **Effektivitet i oplagringen**

a) At prioritere foranstaltninger til naturlig vandbinding ([7]) i jorden, skove, grundvandet og vådområder, som reducerer fordampningen i forhold til vandoplagring over jorden i kunstige reservoirer.

b) Regelmæssigt at vedligeholde kunstige reservoirer, bl.a. ved at øremærke midler til periodisk fjernelse af sedimenter og forebyggelse af lækager.

c) At optimere forvaltningen af kommunalt vand gennem »opsamling af regnvand« og andre former for naturlig tilbageholdelse af vand og sætte fart i udrulningen af foranstaltninger til forebyggelse af overløb efter voldsomt uvejr ([8]).

4) **Effektivitet i anvendelsen**

a) At fremme indførelsen af de bedste tilgængelige teknologier og tjenester og den bedste tilgængelige praksis for at sikre en effektiv anvendelse af vand på tværs af alle sektorer, herunder ved at fremme cirkularitet.

b) At fremme genbrug af spildevand ud over kunstvanding, herunder også i industrien, energisektoren og den offentlige vandforsyningssektor, samtidig med at risici for menneskers sundhed forebygges, og under hensyntagen til de miljømæssige virkninger af reducerede tilbagestrømninger i et vandløbsopland.

5) **God forvaltning**

a) At udvikle vandfordelingsordninger, der er gennemsigtige og har en inklusiv styringsmekanisme, for at garantere forudsigelighed for de pågældende vandforbrugere, herunder ikkeforbrugende brugere, samtidig med at bæredygtighed, retfærdighed og respekt for menneskerettighederne fremmes. Ved udarbejdelsen af vandfordelingsmekanismer bør vandbesparelsespotentialet i sektorer og regioner tages i betragtning.

b) At udvikle eller opretholde specifikke socialpolitikker, der er til gavn for vandforbrugere med lav indkomst og/eller sårbare/marginaliserede personer, for at sikre adgang til vand og sanitet for alle som krævet i direktiv (EU) 2020/2184 og direktiv (EU) 2024/3019.

([6]) CIS Guidance No. 1 on Economics and the Environment, kan tilgås på her.

([7]) Se f.eks. »A guide to support the selection, design and implementation of natural water retention measures in Europe, Capturing the multiple benefits of nature-based solutions«, kan tilgås her; CIS Technical Report 82 »Natural Water Retention Measures«, kan tilgås her; Det Fælles Forskningscenter, Nature-based solutions for agricultural water management, kan tilgås her.

([8]) I overensstemmelse med artikel 5 i direktiv (EU) 2024/3019.

6) **Uddannelse og oplysning**

a) At øge uddannelses- og færdighedsniveauet hos vandforvaltningsmyndigheder og myndigheder med ansvar for sektorer, der anvender vand, for at hjælpe dem med at anvende princippet om vandeffektivitet først med henblik på at tilskynde til et lavere vandforbrug.

b) At støtte forskning og innovation, styrke færdigheder og øge viden om alle aspekter af effektiv vandforvaltning i sektorer, der anvender vand. At øge forbrugernes bevidsthed om betydningen af at spare vand og samtidig sætte dem i stand til at handle mere bæredygtigt på baggrund af de lokale forhold. Dette omfatter også at skabe gennemsigtighed for forbrugere og borgere om vandforbrug og vandforvaltning i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv (EU) 2020/2184 og artikel 24 i direktiv (EU) 2024/3019.

c) At fremme bedre forbrugeroplysning og øge bevidstheden om forbrugerprodukters og -tjenesters vandaftryk ved hjælp af værktøjer, som f.eks. EU-miljømærket og det digitale produktpas i henhold til forordning (EU) 2024/1781.

7) **Den internationale dimension**

a) At tage principperne og målene i denne henstilling i betragtning, hvor det er relevant, når der udformes teknisk og finansiel støtte til partnerlande.

b) At styrke samarbejdet med finansielle institutioner, som f.eks. Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og Verdensbanken, samt den private sektor for at tiltrække langsigtede investeringer i vandeffektivitetsinitiativer i overensstemmelse med målene i EU's Global Gateway-strategi ([9]).

c) At udveksle bedste praksis ved at gennemføre principperne og målene i denne henstilling og advokere for vandresiliens og vandeffektivitet i internationalt samarbejde.

([9]) Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Global Gateway (JOIN(2021) 30 final).